

πὸν καὶ ἄγροικον ἄλλως ἐν ταῖς μάχαις ἥδὺ καὶ φαιδρὸν Ε
ἐπιφαίνεσθαι διὰ τὸ θαρραλέον, οὕτως ὅ μὴ φύσει πικρὸς
ἄλλὰ σεμνὸς καὶ αὐστηρὸς ἐν τῷ πίνειν ἀνιέμενος ἥδίων
γίνεται καὶ προσφιλέστερος. ἔτι τοίνυν αὐτῷ δεῖ προσ-
εῖναι τὸ μάλιστα μὲν ἑκάστου τῶν συμποτῶν ἐμπείρως 5
ἔχειν, τίνα λαμβάνει μεταβολὴν ἐν οἴνῳ καὶ πρὸς τί πάθος
ἀκροσφαλής ἔστι καὶ πῶς φέρει τὸν ἄκρατον (οὐ γὰρ
οἴνον μὲν ἔστι πρὸς ὕδωρ ἔτερον ἔτέρα μῆξις, ἢν οἱ βασι-
λικοὶ γιγνώσκοντες οἶνοχόοι νῦν μὲν πλέον νῦν δ' ἔλατ-
τον ὑποχέοντιν, ἀνθρώπον δὲ πρὸς οἴνον οὐκ ἔστ' ἴδια 10
κρᾶσις, ἢν τῷ συμποσιάρχῳ γινώσκειν προσήκει καὶ
γιγνώσκοντι φυλάττειν, ἵν' ὥσπερ ἀρμονικὸς τὸν μὲν F
ἐπιτείνων τῇ πόσει τὸν δ' ἀνιεὶς καὶ ὑποφειδόμενος εἰς
δμαλότητα καὶ συμφωνίαν ἐκ διαφορᾶς καταστήσῃ τὰς
φύσεις), δπως μὴ κοτύλῃ μηδὲ κνάθοις τὸ ἵσον, ἀλλὰ 15
καιροῦ τινι μέτρῳ καὶ σώματος δυνάμει τὸ οἰκεῖον ἑκάστῳ
καὶ πρόσφορον ἀπονέμηται. | εἰ δὲ τοῦτο γε δύσκολον, 621
ἐκεῖνα δὲ πάντως ἔξειδέναι τῷ συμποσιάρχῳ προσήκει,
τὰ κοινὰ περὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς ἡλικίας· οἷον πρεσβῦται
τάχιον μεθύσκονται νέων, σαλευόμενοι δ' ἡρεμούντων, 20
ἔλλυποι δὲ καὶ πεφροντικότες εὐθύμων καὶ ἱλαρῶν, . . .
ἀνέδην καὶ κατα<κόρως> διάγοντες τῶν ἀσελγαινόντων,
καλλα τοιαῦθ' ἀ γιγνώσκων ἀν τις μᾶλλον τοῦ ἀγνοοῦντος
εὐσχημοσύνην καὶ δμόνοιαν συμποσίου πρυτανεύσειεν.